III

(Acte pregătitoare)

CONSILIU

POZIȚIA (UE) NR. 10/2012 ÎN PRIMĂ LECTURĂ A CONSILIULUI

în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă

Adoptată de Consiliu la 4 octombrie 2012

(2012/C 352 E/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European [1],

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura legislativă ordinară [2],

întrucât:

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului [3], care a fost adoptat ca reacție la accidentul petrolierului „Erika", s-a instituit o Agenție Europeană pentru Siguranță Maritimă („agenția") cu scopul asigurării unui nivel ridicat, unitar și eficient de siguranță maritimă și de prevenire a poluării cauzate de către navele maritime.

(2) În urma accidentului petrolierului „Prestige" din 2002, Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 a fost modificat, conferindu-se agenției competențe sporite în materie de intervenție în situații de poluare.

(3) Este necesar să se clarifice care sunt tipurile de poluare marină care ar trebui să fie incluse în obiectivele Regulamentului (CE) nr. 1406/2002. Astfel, poluarea marină provocată de instalațiile de petrol și gaze ar trebui să aibă sensul de poluare provocată de petrol sau de orice substanță, în afara petrolului, care, în cazul în care este introdusă în mediul maritim, poate crea pericole pentru sănătatea umană, poate dăuna resurselor vii și florei și faunei marine, poate aduce daune zonelor de agrement sau poate afecta alte utilizări legitime ale mării, astfel cum s-a stabilit în Protocolul privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în domeniul accidentelor de poluare prin substanțe periculoase și nocive, 2000.

(4) Acționând în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, consiliul de administrație al agenției („consiliul de administrație") a comandat, în 2007, o evaluare externă independentă cu privire la punerea în aplicare a respectivului regulament. Pe baza acelei evaluări, în iunie 2008, consiliul de administrație a formulat recomandări privind unele modificări referitoare la funcționarea agenției, la domeniile sale de competență și la practicile sale de lucru.

(5) Pe baza constatărilor evaluării externe și a recomandărilor și a strategiei multianuale adoptate de consiliul de administrație în martie 2010, anumite dispoziții ale Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 ar trebui clarificate și actualizate. Dacă, pe de o parte, ar trebui să se pună accentul pe sarcinile prioritare ale agenției în domeniul siguranței maritime, pe de altă parte, acesteia ar trebui să i se încredințeze o serie de noi atribuții principale și auxiliare care să reflecte dezvoltarea politicii privind siguranța maritimă la nivelul Uniunii și la nivel internațional. Având în vedere constrângerile bugetare cu care se confruntă Uniunea, sunt necesare eforturi considerabile de analiză detaliată și redistribuire pentru

[1] JO C 107, 6.4.2011, p. 68.
[2] Poziția Parlamentului European din 15 decembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția Consiliului în primă lectură din 4 octombrie 2012. Poziția Parlamentului European din …
[3] JO L 208, 5.8.2002, p. 1.

a garanta eficiența costurilor și a bugetului și pentru a evita suprapunerile. Necesitățile de personal aferente noilor atribuții principale și auxiliare ar trebui, în principiu, acoperite prin redistribuire internă de către agenție. În același timp, agenția ar trebui să primească, după caz, finanțare din alte părți ale bugetului Uniunii, în special prin Instrumentul pentru politica europeană de vecinătate. Îndeplinirea eventualelor noi atribuții principale și auxiliare de către agenție se va înscrie în limitele impuse de perspectiva financiară curentă și de bugetul agenției, fără a aduce atingere negocierilor și deciziilor privind viitorul cadru financiar multianual. Având în vedere că prezentul regulament nu reprezintă o decizie de finanțare, autoritatea bugetară ar trebui să decidă cu privire la resursele alocate agenției în cadrul procedurii bugetare anuale.

(6) Atribuțiile agenției ar trebui descrise în mod clar și exact, iar suprapunerea de atribuții ar trebui evitată.

(7) Agenția a arătat că anumite atribuții pot fi îndeplinite mai eficient la nivel european, ceea ce, în anumite cazuri, ar putea permite statelor membre să realizeze economii la bugetul național și, în cazul în care se dovedește adevărat acest lucru, ar putea reprezenta o valoare adăugată europeană reală.

(8) Ar trebui clarificate anumite dispoziții privind guvernanța specifică a agenției. Având în vedere responsabilitatea specială a Comisiei în punerea în aplicare a politicilor Uniunii, prevăzută în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia ar trebui să furnizeze agenției orientări politice în vederea îndeplinirii sarcinilor acesteia din urmă, respectând totodată pe deplin statutul juridic al agenției și independența directorului său executiv prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1406/2002.

(9) Cu ocazia desemnării membrilor consiliului de administrație, a alegerii președintelui și a vicepreședintelui consiliului de administrație și a desemnării șefilor de departament, ar trebui să se țină seama pe deplin de importanța asigurării unei reprezentări echilibrate a genurilor.

(10) Trimiterile la acte juridice relevante ale Uniunii ar trebui să se înțeleagă ca trimiteri la acte în materie de siguranță maritimă, de securitate maritimă, de prevenire a poluării cauzate de nave și de intervenție în astfel de cazuri, precum și de intervenție în caz de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze.

(11) În sensul prezentului regulament, prin „securitate maritimă" se înțelege, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 725/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind consolidarea securității navelor și a instalațiilor portuare [1], o serie de măsuri preventive coroborate, destinate să asigure protecția instalațiilor de transport maritim și a instalațiilor portuare în fața amenințării pe care o reprezintă actele ilegale intenționate. Obiectivul de securitate ar trebui realizat prin adoptarea unor măsuri corespunzătoare în domeniul politicii de transport maritim, fără a aduce atingere normelor statelor membre în materie de securitate națională, apărare și securitate publică, și prin combaterea infracțiunilor financiare împotriva statului.

(12) Agenția ar trebui să acționeze în interesul Uniunii. Acest lucru ar trebui să fie valabil și în situația în care agenția este însărcinată să acționeze în afara teritoriului statelor membre în domeniile sale de competență și să ofere asistență tehnică țărilor terțe relevante, promovând politica Uniunii în domeniul siguranței maritime.

(13) Agenția ar trebui să acorde asistență tehnică statelor membre, care ar trebui să faciliteze instituirea capacității naționale necesare pentru a pune în aplicare acquis-ul Uniunii.

(14) Agenția ar trebui să acorde asistență operațională statelor membre și Comisiei. Aceasta ar trebui să includă servicii precum Sistemul Uniunii de informații maritime și de schimb (SafeSeaNet), Serviciul european de monitorizare prin satelit a deversărilor de petrol (CleanSeaNet), Centrul european de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță (centrul UE de date LRIT) și Baza de date UE privind inspecțiile aferente controlului statului portului (Thetis).

(15) Expertiza agenției în domeniul transmiterii electronice a datelor și al sistemelor de schimb de informații maritime ar trebui utilizată pentru a simplifica formalitățile de raportare aplicabile navelor cu scopul de a elimina barierele din domeniul transportului maritim și de a institui un spațiu european al transportului maritim fără frontiere. În special, agenția ar trebui să sprijine statele membre în punerea în aplicare a Directivei 2010/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre [2].

(16) Agenția ar trebui să intensifice asistența pe care o acordă Comisiei în ceea ce privește activitățile de cercetare în domeniile sale de competență. Cu toate acestea, ar trebui evitată dublarea activităților desfășurate în cadrul existent de cercetare al Uniunii. În special, agenția nu ar trebui să se ocupe de gestionarea proiectelor de cercetare.

(17) Ținând seama de aplicațiile și serviciile inovatoare noi care au fost create și de îmbunătățirea aplicațiilor și a serviciilor existente, precum și în vederea punerii în aplicare a unui spațiu european al transportului maritim fără frontiere, agenția ar trebui să exploateze pe deplin potențialul pe care îl au programele europene de navigație prin satelit (EGNOS și Galileo) și programul Monitorizare globală pentru mediu și securitate (GMES).

[1] JO L 129, 29.4.2004, p. 6.

[2] JO L 283, 29.10.2010, p. 1.

(18) După expirarea cadrului Uniunii pentru cooperare în domeniul poluării marine accidentale sau deliberate stabilit prin Decizia nr. 2850/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1], agenția ar trebui să continue unele dintre activitățile desfășurate anterior în respectivul cadru, axându-se în special pe expertiza din cadrul Grupului tehnic consultativ privind pregătirea și capacitatea de intervenție în situații de poluare marină. Activitățile agenției în acest domeniu nu ar trebui să scutească statele de coastă de responsabilitatea lor de a dispune de mecanisme adecvate de intervenție în situații de poluare și ar trebui să respecte acordurile de cooperare existente, încheiate între state membre sau grupuri de state membre.

(19) La cerere, agenția pune la dispoziția statelor membre informații detaliate cu privire la situațiile posibile de poluare cauzată de nave, prin intermediul CleanSeaNet, pentru a le permite acestora să își îndeplinească obligațiile în conformitate cu Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare [2]. Eficiența asigurării respectării variază însă mult, cu toate că acest tip de poluare poate să afecteze în cele din urmă și alte ape naționale. Prin urmare, în următorul său raport elaborat în temeiul articolului 12 din directiva respectivă, Comisia ar trebui să furnizeze informații Parlamentului European și Consiliului cu privire la eficacitatea și consecvența cu care este asigurată respectarea respectivei directive, precum și alte informații relevante privind aplicarea acesteia.

(20) Solicitările din partea statelor afectate privind adoptarea de către agenție a unor măsuri de combatere a poluării ar trebui adresate prin intermediul mecanismului UE de protecție civilă instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului [3]. Cu toate acestea, Comisia poate considera că, în alte situații decât solicitările de mobilizare a navelor și echipamentelor antipoluare de rezervă, mijloacele alternative de comunicare care utilizează tehnologii avansate ale informațiilor pot fi mai adecvate și, prin urmare, poate furniza informații statului membru solicitant.

(21) Unele evenimente recente au scos în evidență riscurile pe care activitățile offshore de explorare și producție a petrolului și gazelor le reprezintă pentru transportul maritim și mediul marin. Capacitățile de intervenție ale agenției în situații de poluare cu petrol și expertiza acesteia în domeniul poluării provocate de substanțe periculoase și nocive ar trebui utilizate pentru a include intervenția în situații de poluare cauzată de astfel de activități, la solicitarea unui stat afectat.

(22) Ar trebui menționat în special faptul că CleanSeaNet, folosit în prezent pentru a furniza probe privind deversările de petrol provenite de la nave, ar trebui utilizat de agenție și pentru identificarea și semnalarea deversărilor de petrol provocate de activitățile offshore de explorare și de producție a petrolului și a gazelor, fără să afecteze negativ serviciul furnizat pentru transportul maritim.

(23) Agenția dispune de expertiză și de instrumente de valoare probate și recunoscute în domeniul siguranței maritime, al securității maritime, al prevenirii și al intervenției în situații de poluare cauzată de nave. Expertiza și instrumentele în cauză pot fi relevante pentru alte activități ale Uniunii privind politica de transport maritim a Uniunii. Prin urmare, agenția ar trebui să asiste Comisia și statele membre, la solicitarea acestora, în dezvoltarea și punerea în aplicare a unor astfel de activități ale Uniunii, cu condiția aprobării acestui lucru de către consiliul de administrație, în contextul programului de lucru anual al agenției. Această asistență ar trebui să facă obiectul unei analize detaliate cost-beneficiu și nu ar trebui să fie în detrimentul atribuțiilor principale ale agenției.

(24) Prin asistența tehnică oferită, agenția contribuie, de asemenea, la dezvoltarea unui transport maritim mai ecologic.

(25) În ceea ce privește societățile de clasificare, cele mai multe dintre acestea au în vedere atât navele maritime, cât și cele de navigație interioară. Pe baza experienței agenției în domeniul societăților de clasificare care au în vedere navele maritime, agenția ar putea furniza Comisiei informații relevante cu privire la societățile de clasificare care au în vedere navele de navigație interioară, permițând astfel sporirea eficienței.

(26) În ceea ce privește interfața dintre sistemele de informații în domeniul transportului, agenția ar trebui să sprijine Comisia și statele membre prin explorarea, împreună cu autoritățile competente în ceea ce privește sistemul serviciilor de informații fluviale, a posibilității de a efectua schimburi de informații între aceste sisteme.

(27) Fără a aduce atingere responsabilității autorităților competente, agenția ar trebui să sprijine Comisia și statele membre în dezvoltarea și punerea în aplicare a viitoarei inițiative „e-Maritime", care urmărește îmbunătățirea eficienței sectorului transportului maritim european prin facilitarea utilizării tehnologiilor avansate ale informațiilor.

(28) În vederea realizării pieței interne a Uniunii și a creării unui spațiu european al transportului maritim fără frontiere, ar trebui redusă sarcina administrativă în cazul transportului maritim, încurajându-se astfel, *inter alia*, transportul maritim pe distanțe scurte. În acest context, conceptul „centura albastră" și sistemul „e-Maritime" ar putea fi utilizate ca o modalitate de a reduce formalitățile de raportare pe care navele maritime comerciale trebuie să le respecte la sosirea în sau la plecarea din porturile statelor membre.

[1] JO L 332, 28.12.2000, p. 1.
[2] JO L 255, 30.9.2005, p. 11.
[3] JO L 314, 1.12.2007, p. 9.

(29) Se reamintește faptul că, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și pentru a respecta principiul echilibrului instituțional, competența de adoptare a unor decizii de aplicare generală nu poate fi conferită unei agenții.

(30) Fără a aduce atingere obiectivelor și atribuțiilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1406/2002, Comisia ar trebui să pregătească și să transmită în decurs de un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, în strânsă cooperare cu părțile interesate relevante, un studiu de fezabilitate în vederea evaluării și a identificării posibilităților de intensificare a coordonării și a cooperării între diferitele funcții de pază de coastă. Studiul respectiv ar trebui să ia în considerare cadrul juridic existent și recomandările relevante din partea forurilor corespunzătoare ale Uniunii, precum și elaborarea în curs a Mediului comun în vederea schimbului de informații (CISE), și ar trebui să respecte pe deplin principiile subsidiarității și proporționalității, transmițând informații clare Parlamentului European și Consiliului în ceea ce privește costurile și beneficiile.

(31) Atragerea unor navigatori europeni bine instruiți este importantă pentru competitivitatea sectorului maritim al Uniunii. Prin urmare, având în vedere cererea actuală și viitoare de navigatori cu înaltă calificare în Uniune, agenția ar trebui, dacă este cazul, să sprijine statele membre și Comisia în legătură cu promovarea formării profesionale în domeniul maritim prin facilitarea schimbului voluntar de bune practici și prin furnizarea de informații privind programele de schimb ale Uniunii în domeniul formării profesionale maritime. Aceasta ar putea să includă acordarea de asistență părților interesate europene competente în căutarea excelenței în domeniul educației și formării profesionale maritime bazate pe voluntariat, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre privind conținutul și organizarea formării în domeniul maritim.

(32) În vederea combaterii riscului din ce în ce mai crescut de piraterie, agenția ar trebui să continue, dacă este cazul, să transmită autorităților naționale competente și altor organisme relevante, inclusiv operațiilor precum operația Atalanta a forțelor navale ale UE, informații detaliate cu privire la poziția navelor aflate sub pavilionul statelor membre și care trec prin zone incluse în categoria zonelor foarte periculoase. În plus, agenția are la dispoziție mijloace care ar putea fi utile, în special în contextul creării CISE. Prin urmare, este oportun ca agenția să transmită, la cerere, date relevante privind poziționarea navelor și observarea pământului către autoritățile naționale competente și organismele competente ale Uniunii, precum către Frontex și Europol, pentru a facilita adoptarea de măsuri preventive împotriva actelor ilegale intenționate, astfel cum sunt definite în de legislația relevantă a Uniunii, fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor statelor membre și în conformitate cu legislația aplicabilă a statelor membre și a Uniunii, în special în ceea ce privește organismele care solicită datele. Furnizarea de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță (LRIT) ar trebui să fie supusă aprobării statului de pavilion în cauză, în conformitate cu procedurile care urmează să fie stabilite de consiliul de administrație.

(33) Cu ocazia publicării informațiilor în conformitate cu Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului ([1]), Comisia și agenția ar trebui să se bazeze, în vederea asigurării coerenței, pe expertiza și experiența acumulate în temeiul Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului.

(34) Asistența acordată de agenție statelor membre și Comisiei în ceea ce privește activitatea relevantă a organizațiilor internaționale și regionale nu ar trebui să aducă atingere relațiilor dintre aceste organizații și statele membre care decurg din calitatea de membru al statelor membre în cadrul acestora.

(35) Uniunea a aderat la următoarele instrumente, înființând organizații regionale, ale căror activități intră de asemenea sub incidența obiectivelor agenției: Convenția privind protecția mediului marin din zona Mării Baltice (Convenția de la Helsinki, revizuită în 1992) ([2]); Convenția privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării (Convenția de la Barcelona) ([3]) și revizuirea acesteia din 1995 ([4]) și la o serie de protocoale la aceasta; Acordul de cooperare pentru combaterea poluării Mării Nordului cu hidrocarburi și alte substanțe periculoase (Acordul de la Bonn) ([5]); Convenția privind protecția mediului marin al Atlanticului de Nord-Est (Convenția OSPAR) ([6]); Acordul de cooperare pentru protecția coastelor și apelor Atlanticului de Nord-Est împotriva poluării, semnat la 17 octombrie 1990 (Acordul de la Lisabona) ([7]), cu protocolul adițional la acesta, semnat la 20 mai 2008, care nu au intrat încă în vigoare ([8]). Uniunea negociază de asemenea aderarea la Convenția privind protecția Mării Negre împotriva poluării, semnată în aprilie 1992 (Convenția de la București). Prin urmare, agenția ar trebui să acorde asistență tehnică statelor membre și Comisiei pentru a participa la activitatea relevantă a respectivelor organizații regionale.

([1]) JO L 131, 28.5.2009, p. 57.
([2]) Decizia 94/157/CE a Consiliului (JO L 73, 16.3.1994, p. 19).
([3]) Decizia 77/585/CEE a Consiliului (JO L 240, 19.9.1977, p. 1).
([4]) Decizia 1999/802/CE a Consiliului (JO L 322, 14.12.1999, p. 32).
([5]) Decizia 84/358/CEE a Consiliului (JO L 188, 16.7.1984, p. 7).
([6]) Decizia 98/249/CE a Consiliului (JO L 104, 3.4.1998, p. 1).
([7]) Decizia 93/550/CEE a Consiliului (JO L 267, 28.10.1993, p. 20).
([8]) Decizia 2010/655/UE a Consiliului (JO L 285, 30.10.2010, p. 1).

(36) În plus față de respectivele organizații regionale, există o serie de alte acorduri de coordonare și cooperare regionale, subregionale și bilaterale referitoare la intervenția în situații de poluare. În cazul în care acordă asistență în legătură cu intervenția în situații de poluare țărilor terțe care au un bazin maritim regional comun cu Uniunea, agenția ar trebui să acționeze luând în considerare respectivele acorduri.

(37) Uniunea are următoarele bazine maritime regionale comune cu țările învecinate: Marea Mediterană, Marea Neagră și Marea Baltică. Agenția ar trebui să acorde asistență acestor țări în legătură cu intervenția în situații de poluare, la solicitarea Comisiei.

(38) În vederea maximizării eficienței, agenția ar trebui să colaboreze cât se poate de strâns în contextul Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului. Comisia și statele membre ar trebui să analizeze în continuare orice posibilitate de îmbunătățire a creșterii eficienței, care ar putea fi propusă spre examinare în cadrul respectivului memorandum.

(39) Pentru a asigura corecta punere în aplicare a actelor juridice obligatorii ale Uniunii în domeniul siguranței maritime și al prevenirii poluării cauzate de nave, agenția ar trebui să sprijine Comisia prin desfășurarea de vizite în statele membre. Aceste vizite făcute administrațiilor naționale ar trebui să permită agenției să colecteze toate informațiile necesare pentru a prezenta Comisiei un raport cuprinzător în vederea viitoarei sale evaluări. Vizitele ar trebui să se desfășoare în spiritul principiilor menționate la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și în așa fel încât să se reducă la minimum sarcina administrativă asupra administrațiilor maritime naționale. Mai mult, respectivele vizite ar trebui să se desfășoare în conformitate cu o procedură stabilită, inclusiv cu metodologia standard adoptată de consiliul de administrație.

(40) Agenția ar trebui să sprijine Comisia prin desfășurarea de inspecții ale organizațiilor recunoscute în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor [1]. Aceste inspecții pot avea loc de asemenea în țări terțe. Comisia și agenția ar trebui să garanteze că statele membre vizate sunt informate în mod adecvat. În plus, agenția ar trebui să îndeplinească atribuțiile de inspecție cu privire la formarea și certificarea navigatorilor în țările terțe, pe care Comisia le-a delegat acesteia, în temeiul Directivei 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor [2]. Detaliile privind asistența tehnică acordată de agenție în cazul inspecțiilor privind securitatea maritimă desfășurate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 324/2008 al Comisiei din 9 aprilie 2008 de stabilire a procedurilor revizuite de desfășurare a inspecțiilor efectuate de către Comisie în domeniul securității maritime [3] nu ar trebui să intre sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1406/2002.

(41) În vederea asigurării coerenței cu obiectivele de politică și cu cadrul instituțional al Uniunii, precum și cu procedurile administrative și financiare aplicabile, Comisia ar trebui să emită recomandări oficiale sub forma unui aviz scris privind proiectul de strategie multianuală și proiectele de programe anuale de lucru ale agenției, pe care consiliul de administrație ar trebui să le ia în considerare înainte de adoptarea documentelor respective.

(42) Pentru a asigura o procedură de numire a directorului executiv echitabilă și transparentă, procedura de selecție de urmat ar trebui să respecte orientările Comisiei pentru selecția și numirea directorilor agențiilor Uniunii. Respectivele orientări prevăd că orice resortisant al statelor membre își poate prezenta candidatura.

Din același motiv, consiliul de administrație ar trebui reprezentat de un observator în cadrul comitetului de preselecție. Observatorul ar trebui informat periodic pe parcursul următoarelor etape ale procedurii de selecție.

Cu ocazia adoptării deciziei consiliului de administrație privind numirea, membrii săi ar trebui să poată adresa Comisiei întrebări privind procedura de selecție. Mai mult, consiliul de administrație ar trebui să aibă ocazia de a desfășura interviuri cu candidații preselectați, în conformitate cu practica standard.

În toate etapele procedurii de selecție și de numire pentru postul de director executiv al agenției, toate părțile implicate ar trebui să se asigure că datele cu caracter personal ale candidaților sunt prelucrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date [4].

(43) Deși agenția este finanțată în principal prin contribuția Uniunii, agenția dispune de asemenea de venituri provenite din onorariile și taxele aferente serviciilor sale. Aceste onorarii și taxe privesc în special funcționarea centrului de date LRIT al UE și se aplică în conformitate cu Rezoluția Consiliului adoptată la 1 și 2 octombrie 2007 și la 9 decembrie 2008 privind înființarea centrului de date LRIT al UE și în special în conformitate cu punctele privind finanțarea rapoartelor LRIT.

[1] JO L 131, 28.5.2009, p. 11.
[2] JO L 323, 3.12.2008, p. 33.
[3] JO L 98, 10.4.2008, p. 5.
[4] JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(44) În cadrul raportului privind progresele înregistrate prevăzut în Regulamentul (CE) nr.1406/2002, Comisia ar trebui, de asemenea, să analizeze posibila contribuție a agenției la punerea în aplicare a unui viitor act legislativ privind siguranța activităților offshore de prospectare, explorare și producție a petrolului și gazelor, care se află în curs de examinare în cadrul Parlamentului European și al Consiliului, în ceea ce privește prevenirea poluării provocate de instalațiile offshore de petrol și gaze, ținând seama de expertiza și de instrumentele probate și recunoscute ale agenției.

(45) De asemenea, activitățile agenției ar trebui, dacă este cazul, să contribuie la instituirea unui veritabil spațiu european al transportului maritim fără frontiere.

(46) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene [1], în special articolul 185, ar trebui luat în considerare.

(47) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1406/2002

Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 se modifică după cum urmează:

1. Articolele 1-3 se înlocuiesc cu următorul text:

„*Articolul 1*

Obiective

(1) Prezentul regulament instituie o Agenție Europeană pentru Siguranță Maritimă («agenția») în vederea asigurării unui nivel ridicat, unitar și eficient de siguranță maritimă, de securitate maritimă, de prevenire a și de intervenție în caz de poluare cauzată de nave, precum și de intervenție în caz de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze.

(2) În acest scop, agenția cooperează cu statele membre și cu Comisia, acordându-le asistență tehnică, operațională și științifică în domeniile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, cu respectarea limitelor atribuțiilor principale prevăzute la articolul 2 și, după caz, a atribuțiilor auxiliare prevăzute la articolul 2a, în special pentru a susține statele membre și Comisia în aplicarea adecvată a actelor juridice relevante ale Uniunii. În ceea ce privește domeniul intervenției în situații de poluare, agenția acordă asistență operațională numai la solicitarea statului (statelor) afectat(e).

(3) Prin furnizarea asistenței menționate la alineatul (2), agenția contribuie, dacă este cazul, la eficiența generală a traficului și a transportului maritim, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, pentru a facilita instituirea unui spațiu european al transportului maritim fără frontiere.

Articolul 2

Atribuțiile principale ale agenției

(1) Pentru a asigura atingerea corespunzătoare a obiectivelor prevăzute la articolul 1, agenției îi revin atribuțiile de bază enumerate în prezentul articol.

(2) Agenția acordă Comisiei asistență:

(a) în desfășurarea lucrărilor pregătitoare pentru actualizarea și elaborarea actelor juridice relevante ale UE, în special ținând cont de evoluția legislației internaționale;

(b) în punerea în aplicare a actelor juridice obligatorii relevante ale Uniunii în mod eficace, în special prin efectuarea de vizite și inspecții astfel cum este prevăzut la articolul 3 din prezentul regulament și prin acordarea de asistență tehnică Comisiei în îndeplinirea sarcinilor de inspecție care îi sunt atribuite în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 725/2004 (1*). În acest sens, agenția poate propune Comisiei eventuale îmbunătățiri ale respectivelor acte juridice obligatorii;

(c) în analiza proiectelor de cercetare, în curs de derulare sau finalizate, relevante pentru obiectivele agenției; această atribuție poate include identificarea măsurilor ulterioare posibile care rezultă din proiectele de cercetare specifice;

(d) în îndeplinirea oricăror alte atribuții aflate în sarcina Comisiei în temeiul unor acte legislative ale Uniunii privind obiectivele agenției.

(3) Agenția colaborează cu statele membre pentru:

(a) organizarea, dacă este cazul, de activități relevante de formare profesională în domeniile care sunt de competența statelor membre;

(b) elaborarea de soluții tehnice, inclusiv furnizarea de servicii operaționale relevante, și acordarea de asistență tehnică pentru dezvoltarea capacității naționale necesare în vederea punerii în aplicare a actelor juridice relevante ale Uniunii;

(c) furnizarea, la solicitarea unui stat membru, de informații adecvate rezultate din inspecțiile menționate la articolul 3, cu scopul de a susține monitorizarea organizațiilor recunoscute care au atribuții de certificare în numele statelor membre în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (2*), fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor statului de pavilion;

[1] JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

(d) sprijină cu mijloace suplimentare și în mod rentabil din punctul de vedere al costurilor acțiunile de intervenție în situații de poluare cauzată de nave, precum și de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze, în situația în care o cerere a fost făcută de statul membru afectat sub autoritatea căruia se desfășoară operațiile de curățare, fără a se aduce atingere responsabilității statelor de coastă de a dispune de mecanisme corespunzătoare de intervenție în situații de poluare, respectând totodată cooperarea existentă între statele membre în acest domeniu. După caz, solicitările privind mobilizarea unor acțiuni de combatere a poluării se adresează prin intermediul mecanismului UE de protecție civilă instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom a Consiliului (3*).

(4) Agenția facilitează cooperarea dintre statele membre și Comisie:

(a) în domeniul monitorizării traficului reglementat de Directiva 2002/59/CE, agenția promovează în special cooperarea între statele riverane în zonele de transport maritim vizate și creează și operează Centrul Uniunii Europene de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță (centrul european de date LRIT) și Sistemul Uniunii de schimb de informații maritime (SafeSeaNet), astfel cum se prevede la articolele 6b și 22a din respectiva directivă, precum și sistemul de schimb de date și informații privind identificarea și urmărirea internațională a navelor la mare distanță în conformitate cu angajamentul asumat în cadrul Organizației Maritime Internaționale («OMI»);

(b) prin furnizarea, la cerere și fără a aduce atingere legislației naționale și a Uniunii, de date relevante privind poziționarea navelor și observarea pământului către autoritățile naționale competente și organismele relevante ale Uniunii aflate sub mandatul acestora, pentru a facilita adoptarea de măsuri împotriva amenințărilor legate de piraterie și de actele ilegale intenționate, astfel cum se prevede în legislația aplicabilă a Uniunii sau în cadrul instrumentelor juridice convenite la nivel internațional în domeniul transportului maritim, cu respectarea normelor aplicabile privind protecția datelor și în concordanță cu procedurile administrative care urmează să fie stabilite de consiliul de administrație sau, de grupul de coordonare la nivel înalt instituit în conformitate cu Directiva 2002/59/CE, după caz. Furnizarea de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță este supusă aprobării statului de pavilion în cauză;

(c) în domeniul investigării accidentelor și incidentelor maritime în conformitate cu Directiva 2009/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim (4*); agenția acordă sprijin operațional, dacă statele membre relevante solicită acest lucru și presupunând că nu există niciun conflict de interese, acestor state membre cu privire la derularea investigațiilor privind accidentele grave sau foarte grave și efectuează analiza rapoartelor de investigație privind siguranța în vederea identificării valorii adăugate la nivelul Uniunii din punctul de vedere al lecțiilor care pot fi desprinse din experiențele respective. Pe baza datelor furnizate de statele membre, în conformitate cu articolul 17 din directiva respectivă, agenția elaborează o sinteză anuală a accidentelor și incidentelor maritime;

(d) în furnizarea de statistici, informații și date obiective, fiabile și comparabile, pentru a da Comisiei și statelor membre posibilitatea de a întreprinde acțiunile necesare pentru îmbunătățirea măsurilor pe care le iau și de a evalua eficacitatea și rentabilitatea măsurilor existente. Aceste atribuții includ colectarea, înregistrarea și evaluarea datelor tehnice, exploatarea sistematică a bazelor de date existente, inclusiv îmbogățirea lor reciprocă, și, dacă este cazul, dezvoltarea unor baze de date suplimentare. Pe baza datelor colectate, agenția acordă Comisiei asistență în publicarea de informații referitoare la nave în conformitate cu Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (5*);

(e) în colectarea și analizarea datelor referitoare la navigatori, furnizate și utilizate în conformitate cu Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (6*);

(f) în îmbunătățirea identificării și a urmăririi navelor care efectuează deversări ilegale în conformitate cu Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (7*);

(g) prin utilizarea Serviciului european de monitorizare prin satelit a deversărilor de petrol (CleanSeaNet) pentru a monitoriza amplitudinea și impactul asupra mediului ale poluării marine cu petrol cauzate de instalațiile de petrol și gaze;

(h) în acordarea de asistență tehnică necesară statelor membre și Comisiei pentru a contribui la activitatea relevantă a organelor tehnice ale OMI și Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește navigația, ale Memorandumului de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului și ale organizațiilor regionale relevante la care Uniunea a aderat, în ceea ce privește chestiunile care sunt de competența Uniunii;

(i) în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei 2010/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre (8*), în special prin facilitarea transmiterii electronice a datelor prin intermediul sistemului SafeSeaNet și prin sprijinirea creării interfeței unice.

(5) La solicitarea Comisiei, agenția poate acorda asistență tehnică, inclusiv prin organizarea unor activități de formare relevante, cu privire la actele juridice relevante ale Uniunii, în statele candidate la aderarea la Uniune și, după caz, în toate țările partenere la politica europeană de vecinătate și în statele care sunt parte la Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul statului portului.

Agenția poate acorda, de asemenea, asistență în situații de poluare cauzată de nave, precum și în situații de poluare marină cauzată de instalațiile de petrol și gaze care afectează acele state terțe care au un bazin regional maritim comun cu Uniunea, în conformitate cu mecanismul de protecție civilă al UE instituit prin Decizia 2007/779/CE, Euratom și prin analogie cu condițiile aplicabile statelor membre, prevăzute la alineatul (3) litera (d) din prezentul articol. Aceste atribuții se coordonează cu acordurile regionale de cooperare existente referitoare la poluarea marină.

Articolul 2a

Atribuții auxiliare ale agenției

(1) Fără a aduce atingere atribuțiilor principale menționate la articolul 2, agenția sprijină Comisia și statele membre, după caz, în elaborarea și punerea în aplicare a activităților Uniunii, astfel cum sunt stabilite la alineatele (2) și (3) din prezentul articol referitoare la obiectivele agenției, în măsura în care agenția dispune de expertiză și de instrumente probate și recunoscute. Atribuțiile auxiliare stabilite în prezentul articol:

(a) creează valoare adăugată demonstrată;

(b) evită duplicarea eforturilor;

(c) sunt în interesul politicii de transport maritim a Uniunii;

(d) nu dăunează atribuțiilor principale ale agenției; și

(e) nu încalcă drepturile și obligațiile statelor membre, în special în ceea ce privește calitatea acestora de state de pavilion, de port și de coastă.

(2) Agenția acordă Comisiei asistență:

(a) în contextul punerii în aplicare a Directivei 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin) (9*) prin contribuirea la atingerea obiectivului privind starea ecologică bună a apelor marine, cu elementele referitoare la transportul maritim, și prin exploatarea rezultatelor furnizate de instrumentele existente, cum ar fi SafeSeaNet și CleanSeaNet;

(b) în furnizarea de asistență tehnică cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră produse de către nave, în special în ceea ce privește urmărirea evoluțiilor survenite la nivel internațional;

(c) în ceea ce privește programul «Monitorizarea globală pentru mediu și securitate» (GMES), în promovarea utilizării datelor și serviciilor GMES în scopuri maritime, în cadrul de guvernanță GMES;

(d) în dezvoltarea unui Mediu comun în vederea schimbului de informații pentru domeniul maritim al UE;

(e) în ceea ce privește instalațiile offshore mobile de petrol și gaze, în examinarea cerințelor OMI și în colectarea de informații de bază cu privire la potențiale amenințări la adresa transportului maritim și a mediului marin;

(f) prin furnizarea de informații relevante privind societățile de clasificare pentru navele de navigație interioară, în conformitate cu Directiva 2006/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară (10*). Aceste informații vor fi cuprinse și în rapoartele la care se face referire la articolul 3 alineatele (4) și (5) din prezentul regulament.

(3) Agenția sprijină Comisia și statele membre:

(a) în examinarea fezabilității și a punerii în aplicare a politicilor și proiectelor de sprijinire a instituirii spațiului european al transportului maritim fără frontiere, cum ar fi conceptul de «centură albastră» și sistemul «e-Maritime», precum și «autostrăzile mării». Acest lucru se realizează în special prin explorarea unor eventuale funcții suplimentare ale SafeSeaNet, fără a aduce atingere rolului grupului de coordonare la nivel înalt creat în conformitate cu Directiva 2002/59/CE;

(b) prin explorarea, împreună cu autoritățile competente în ceea ce privește sistemul serviciilor de informații fluviale, a posibilității de a efectua schimburi de informații între acest sistem și sistemele de informații privind transporturile maritime pe baza raportului prevăzut la articolul 15 din Directiva 2010/65/UE;

(c) prin facilitarea schimbului voluntar de bune practici în materie de formare profesională și educație în domeniul maritim în Uniune și prin furnizarea de informații privind programele de schimb ale Uniunii, relevante pentru formarea profesională în domeniul maritim, cu respectarea deplină a articolului 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Articolul 3

Vizite în statele membre și inspecții

(1) În vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi sunt încredințate și pentru a sprijini Comisia în îndeplinirea sarcinilor ce îi revin în temeiul TFUE, în special a evaluării punerii în aplicare în mod eficace a legislației relevante a Uniunii, agenția efectuează vizite în statele membre în conformitate metodologia stabilită de consiliul de administrație.

(2) Agenția informează la timp statul membru vizat cu privire la vizita programată, numele funcționarilor autorizați și data la care începe vizita, precum și la durata preconizată a acesteia. Funcționarii delegați de către agenție să efectueze astfel de vizite fac acest lucru în urma prezentării unei decizii în scris a directorului executiv al agenției, care specifică scopul și obiectivele misiunii acestora.

(3) Agenția desfășoară inspecții în numele Comisiei în conformitate cu actele juridice obligatorii ale Uniunii cu privire la organizațiile recunoscute de Uniune în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 391/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (11*), precum și cu privire la formarea și certificarea navigatorilor în țări terțe în conformitate cu Directiva 2008/106/CE.

(4) La sfârșitul fiecărei vizite sau inspecții, agenția întocmește un raport pe care îl înaintează Comisiei și statului membru respectiv.

(5) Atunci când este oportun și întotdeauna când se încheie un ciclu de vizite sau inspecții, agenția analizează rapoartele ciclului respectiv în vederea identificării constatărilor orizontale și a concluziilor generale privind eficacitatea și rentabilitatea măsurilor aplicate. Agenția prezintă analiza respectivă Comisiei pentru a fi discutată în continuare cu statele membre, în vederea desprinderii de lecții relevante și a facilitării diseminării bunelor metode de lucru.

(1*) JO L 129, 29.4.2004, p. 6.
(2*) JO L 131, 28.5.2009, p 47.
(3*) JO L 314, 1.12.2007, p. 9.
(4*) JO L 131, 28.5.2009, p. 114.
(5*) JO L 131, 28.5.2009, p. 57.
(6*) JO L 323, 3.12.2008, p. 33.
(7*) JO L 255, 30.9.2005, p. 11.
(8*) JO L 283, 29.10.2010, p. 1.
(9*) JO L 164, 25.6.2008, p. 19.
(10*) JO L 389, 30.12.2006, p. 1.
(11*) JO L 131, 28.5.2009, p. 11.'.

2. La articolul 4, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Consiliul de administrație adoptă modalități practice de aplicare a alineatelor (1) și (2), inclusiv, acolo unde este cazul, modalități privind consultarea cu statele membre înainte de publicarea informațiilor.

(4) Informațiile colectate și prelucrate în conformitate cu prezentul regulament de către Comisie și agenție intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (*), iar agenția ia măsurile care se impun pentru a asigura tratarea și prelucrarea în siguranță a informațiilor confidențiale.

(*) JO L 8, 12.1.2001, p. 1."

3. La articolul 5, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) La solicitarea Comisiei, consiliul de administrație poate decide, cu acordul și cooperarea statelor membre vizate și ținând seama în mod corespunzător de implicațiile bugetare, inclusiv de posibilitățile de contribuție ale statelor membre vizate, crearea centrelor regionale necesare pentru a exercita, în modul cel mai eficient și eficace, unele dintre atribuțiile agenției. Prin luarea unei astfel de decizii, consiliul de administrație definește domeniul exact de activitate al centrului regional, evitând, în același timp, costurile financiare inutile și sporind cooperarea cu rețelele regionale și naționale existente."

4. La articolul 10, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) adoptă raportul anual privind activitățile agenției și îl înaintează în fiecare an până la 15 iunie Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și statelor membre.

Agenția înaintează anual autorității bugetare toate informațiile privind rezultatul procedurilor de evaluare;";

(b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) examinează și aprobă, în cadrul pregătirii programului de lucru, cererile de asistență adresate Comisiei menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (d), cererile de asistență tehnică din partea statelor membre menționate la articolul 2 alineatul (3), cererile de asistență tehnică menționate la articolul 2 alineatul (5), precum și cererile de asistență menționate la articolul 2a;

(ca) examinează și adoptă o strategie multianuală a agenției, pe o perioadă de cinci ani, luând în considerare avizul scris al Comisiei;

(cb) examinează și adoptă planul multianual al agenției privind politica de personal;

(cc) examinează proiectele de acorduri administrative menționate la articolul 15 alineatul (2) litera (ba);";

(c) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) stabilește metodologia în ceea ce privește vizitele care urmează să fie efectuate în conformitate cu articolul 3. În cazul în care, în termen de 15 zile de la data adoptării metodologiei, Comisia își exprimă dezacordul cu acesta, consiliul de administrație reexaminează metodologia și o adoptă, eventual modificată, în a doua lectură, fie cu o majoritate de două treimi, care cuprinde și reprezentanții Comisiei, fie cu votul unanim al reprezentanților statelor membre;";

(d) litera (h) se înlocuiește cu textul următor:

„(h) își îndeplinește atribuțiile legate de bugetul agenției, în conformitate cu articolele 18, 19 și 21 și monitorizează și dă curs în mod corespunzător constatărilor și recomandărilor provenite din diferite rapoarte de audit și evaluări interne sau externe;";

(e) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) exercită autoritate disciplinară asupra directorului executiv și asupra șefilor de departament menționați la articolul 16;";

(f) litera (l) se înlocuiește cu următorul text:

„(l) analizează execuția financiară a planului detaliat menționat la litera (k) din prezentul paragraf și angajamentele bugetare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2038/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind finanțarea multianuală pentru activitatea Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă în domeniul răspunsului la poluarea cauzată de nave (*);

(*) JO L 394, 30.12.2006, p. 1.";

(g) se adaugă o nouă literă:

„(m) desemnează un observator dintre membrii săi pentru a urmări procedura de selecție desfășurată de Comisie în vederea numirii directorului executiv."

5. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Membrii consiliului de administrație sunt numiți pe baza experienței și a competenței corespunzătoare în domeniile menționate la articolul 1. Statele membre și Comisia urmăresc să asigure o reprezentare echilibrată a femeilor și bărbaților în cadrul consiliului de administrație.";

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Durata mandatului este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit."

6. La articolul 13, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă anumite puncte specifice de pe ordinea de zi sunt confidențiale sau implică un conflict de interese, consiliul de administrație poate hotărî să le examineze fără participarea membrilor în cauză. Normele detaliate pentru aplicarea acestei dispoziții se stabilesc în regulamentul de ordine internă."

7. Articolul 15 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) întocmește strategia multianuală a agenției și, după consultarea Comisiei, o înaintează consiliului de administrație cu cel puțin opt săptămâni înainte de reuniunea relevantă a acestuia, ținând seama de opiniile și sugestiile formulate de membrii consiliului de administrație;

(aa) întocmește planul multianual al agenției privind politica de personal și, după consultarea Comisiei, îl înaintează consiliului de administrație cu cel puțin patru săptămâni înainte de reuniunea relevantă a acestuia;

(ab) întocmește programul de lucru anual, indicând resursele umane și financiare preconizate pentru fiecare activitate, și planul detaliat privind activitățile de pregătire și intervenție în situații de poluare ale agenției și, după consultarea Comisiei, le înaintează consiliului de administrație cu cel puțin opt săptămâni înainte de reuniunea relevantă a acestuia, ținând seama de opiniile și sugestiile formulate de membrii consiliului de administrație. Întreprinde măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestora. Răspunde tuturor cererilor de asistență din partea statelor membre în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (c);

(b) decide cu privire la efectuarea vizitelor și inspecțiilor prevăzute la articolul 3, după consultarea Comisiei și respectând metodologia privind vizitele stabilită de consiliul de administrație în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (g);

(ba) poate încheia acorduri administrative cu alte organe care desfășoară activități în aceleași domenii ca și agenția, cu condiția ca proiectul de acord să fie înaintat spre consultare consiliului de administrație și cu condiția ca acesta să nu formuleze obiecții într-un termen de patru săptămâni;";

(b) la alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) organizează un sistem eficace de monitorizare pentru a putea compara rezultatele obținute de agenție cu obiectivele și atribuțiile acesteia prevăzute în prezentul regulament. În acest scop, stabilește, de comun acord cu Comisia și cu consiliul de administrație, indicatori de performanță adaptați, care să permită evaluarea eficientă a rezultatelor obținute. Asigură adaptarea periodică a structurii organizatorice a agenției la necesitățile mereu în schimbare, încadrându-se în resursele umane și financiare disponibile. Pe această bază, directorul executiv întocmește anual un proiect de raport general pe care îl înaintează spre examinare consiliului de administrație. Raportul trebuie să cuprindă o secțiune specială privind execuția financiară a planului detaliat privind activitățile de pregătire și intervenție în situații de poluare ale agenției și să furnizeze informații actualizate privind stadiul tuturor acțiunilor finanțate în temeiul planului respectiv. Directorul executiv stabilește proceduri de evaluare periodice care să respecte standardele profesionale recunoscute;";

(c) la alineatul (2), litera (g) se elimină;

(d) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Directorul executiv raportează, după caz, Parlamentului European și Consiliului asupra îndeplinirii atribuțiilor sale.

Acesta prezintă, în special, stadiul pregătirilor privind strategia multianuală și programul de lucru anual."

8. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Numirea și demiterea directorului executiv și a șefilor de departament

(1) Directorul executiv este numit și demis de consiliul de administrație. Numirea se face pe o perioadă de cinci ani pe criterii de merit și de competență administrativă și managerială demonstrată, precum și pe criteriul experienței demonstrate în domeniile menționate la articolul 1, după luarea la cunoștință a opiniei observatorului, astfel cum se menționează la articolul 10. Directorul executiv este numit pe baza unei liste de cel puțin trei candidați propuși de Comisie în urma unui concurs deschis, după publicarea postului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în alte publicații a unei invitații de manifestare a interesului. Candidatul selecționat de către consiliul de administrație poate primi invitația de a se adresa comisiei competente a Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor adresate de membrii acesteia. Consiliul de administrație deliberează cu privire la demitere la solicitarea Comisiei sau a unei treimi dintre membrii săi. Consiliul de administrație adoptă deciziile de numire sau demitere cu o majoritate de patru cincimi din totalul membrilor cu drept de vot.

(2) La propunerea Comisiei și ținând seama de raportul de evaluare, consiliul de administrație poate prelungi o singură dată mandatul directorului executiv, cu o perioadă de cel mult patru ani. Consiliul de administrație adoptă decizia cu o majoritate de patru cincimi din totalul membrilor cu drept de vot. Consiliul de administrație informează Parlamentul European în legătură cu intenția sa de a prelungi mandatul directorului executiv. Cu cel mult o lună înainte de prelungirea mandatului său, directorul executiv poate primi invitația de a se adresa comisiei competente a Parlamentului European și de a răspunde întrebărilor adresate de membrii acesteia. Dacă durata mandatului nu este prelungită, directorul executiv rămâne în funcție până la numirea succesorului său.

(3) Directorul executiv poate fi asistat de unul sau mai mulți șefi de departament. În caz de absență sau boală, directorul executiv este înlocuit de unul dintre șefii de departament.

(4) Șefii de departament sunt numiți pe criterii de merit și de aptitudine administrativă și managerială demonstrată, precum și pe criterii de competență și experiență profesională în domeniile menționate la articolul 1. Șefii de departament sunt numiți sau demiși de către directorul executiv după primirea avizului favorabil din partea consiliului de administrație."

9. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) onorarii și taxe percepute pentru publicații, formare și/sau oricare alte servicii prestate de agenție."

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Directorul executiv întocmește un proiect de buget estimativ al veniturilor și cheltuielilor agenției pentru anul următor, pe baza principiului de întocmire a bugetului pe activități, și îl înaintează consiliului de administrație, însoțit de un proiect de schemă de personal."

(c) alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) Bugetul estimativ este înaintat de către Comisie Parlamentului European și Consiliului («autoritatea bugetară»), împreună cu proiectul de buget general al Uniunii Europene.

(8) Pe baza bugetului estimativ, Comisia introduce în proiectul de buget general al Uniunii Europene estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea subvențiilor care sunt alocate din bugetul general, pe care le înaintează autorității bugetare în conformitate cu articolul 314 din TFUE, împreună cu descrierea și justificarea eventualelor diferențe dintre estimările agenției și subvenția care urmează să fie alocată din bugetul general."

(d) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Bugetul se adoptă de către consiliul de administrație. Acesta devine buget final după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. După caz, bugetul este ajustat în mod corespunzător, împreună cu programul de lucru anual."

10. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

Evaluarea

(1) La intervale regulate și cel puțin o dată la fiecare cinci ani, consiliul de administrație comandă o evaluare externă independentă privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Comisia pune la dispoziția agenției toate informațiile pe care aceasta din urmă le consideră pertinente pentru evaluare.

(2) Evaluarea analizează impactul exercitat de prezentul regulament, precum și utilitatea, relevanța, valoarea adăugată obținută și eficacitatea agenției și a metodelor de lucru ale acesteia. Evaluarea ia în considerare opiniile părților interesate, atât la nivel european, cât și național. Aceasta vizează, în special, necesitatea eventuală de a modifica atribuțiile agenției. Consiliul de administrație elaborează în acest sens un caiet de sarcini, de comun acord cu Comisia, în urma consultării părților implicate.

(3) Consiliul de administrație primește evaluarea și face recomandări, pe care le transmite Comisiei, cu privire la modificări ale prezentului regulament, modificări privind agenția și modificări privind metodele sale de lucru. Atât constatările evaluării, cât și recomandările se transmit de către Comisie Parlamentului European și Consiliului și se fac publice. Se include, după caz, și un plan de acțiune însoțit de un calendar."

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Raport privind progresele înregistrate

Până la … (*) și ținând seama de raportul de evaluare menționat la articolul 22, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind modul în care agenția și-a îndeplinit responsabilitățile suplimentare conferite prin prezentul regulament în vederea identificării posibilităților de continuare a creșterii eficienței sale și, dacă este cazul, oportunitatea unei modificări a obiectivelor și a atribuțiilor sale.

(*) Cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament."

12. Articolul 23 se elimină.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la …, …

Pentru Parlamentul European
Președintele
…

Pentru Consiliu
Președintele
…

EXPUNERE DE MOTIVE A CONSILIULUI

I. INTRODUCERE

La 28 octombrie 2010, Comisia a prezentat propunerea de regulament (UE) […/….] al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă ([1]).

Propunerea a făcut obiectul unui raport intermediar înaintat Consiliului (Transporturi, Telecomunicații și Energie) din 31 martie 2011. Miniștrilor le-au fost adresate două întrebări cu scopul de a obține o orientare pentru examinarea propunerii de către grupurile de pregătire ale Consiliului ([2]).

La 16 iunie 2011, Consiliul (Transporturi, Telecomunicații și Energie) a adoptat o abordare generală cu privire la propunere ([3]).

La 15 decembrie 2011, Parlamentul European a adoptat prin vot poziția sa în primă lectură ([4]).

În urma votului din cadrul Parlamentului European, au avut loc negocieri între Consiliu, Parlamentul European și Comisie cu scopul de a se ajunge la un acord cu privire la propunere. La 12 aprilie 2012 s-a ajuns la un acord, care a fost aprobat ulterior de către Comitetul Reprezentanților Permanenți, la 17 aprilie 2012, și de către Comisia pentru transport și turism (TRAN) din Parlamentul European, la 24 aprilie 2012.

Având în vedere acordul sus-menționat și în urma revizuirii textului de către experții juriști-lingviști, Consiliul a adoptat poziția sa în primă lectură la 4 octombrie 2012, în conformitate cu procedura legislativă ordinară prevăzută la articolul 294 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În desfășurarea lucrărilor sale, Consiliul a ținut seama de avizul Comitetului Economic și Social European ([5]). Comitetul Regiunilor a refuzat să emită un aviz.

II. ANALIZA POZIȚIEI ÎN PRIMĂ LECTURĂ

1. Aspecte generale

Propunerea de regulament urmărește să extindă atribuțiile Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă (EMSA) pentru a reflecta noile necesități și evoluții la nivelul Uniunii și la nivel internațional, în special necesitățile intervenite în urma adoptării celui de al „treilea pachet legislativ privind siguranța maritimă”. Un alt obiectiv este adaptarea structurii de guvernanță a agenției, în special în lumina evaluării externe comandate în 2007.

Deși Consiliul este de acord cu Comisia în ceea ce privește obiectivul propunerii, și anume adaptarea atribuțiilor și a structurii de guvernanță ale EMSA la noi circumstanțe, poziția Consiliului implică modificări majore ale propunerii inițiale. În special, Consiliul consideră că propunerea Comisiei nu a ținut cont suficient de faptul că este necesar ca EMSA să rămână concentrată asupra obiectului său de activitate principal – siguranța maritimă. În opinia Consiliului, într-un moment în care resursele financiare și umane sunt limitate, este deosebit de important ca aceste resurse să nu fie dispersate între prea multe atribuții noi; în schimb, activitățile EMSA ar trebui se concentreze pe acele domenii în care agenția dispune de expertiză și de instrumente probate și recunoscute. Prin urmare, Consiliul a ales o abordare care stabilește în mod clar obiectivele agenției. Mai mult, atribuțiile agenției sunt separate în atribuții principale și atribuții auxiliare. Atribuțiile auxiliare vor fi îndeplinite de către agenție, numai după o analiză aprofundată a rentabilității.

Ca urmare a acestei abordări, poziția Consiliului în primă lectură modifică în mod semnificativ propunerea inițială a Comisiei, prin reformularea acesteia și eliminarea mai multor dispoziții.

([1]) 15717/10.
([2]) 7644/11.
([3]) 11769/11.
([4]) T7-0581/2011.
([5]) JO C 107, 6.4.2011, p. 68.

2. **Poziția Consiliului referitoare la amendamentele Parlamentului privind anumite aspecte-cheie**

(i) *Obiectivele agenției*

Parlamentul a propus ca agenția să furnizeze statelor membre și Comisiei asistența tehnică și științifică necesară, precum și cunoștințe de specialitate de înalt nivel pentru a le ajuta să aplice corect legislația Uniunii în vederea asigurării unui nivel înalt, uniform și eficient de siguranță și securitate maritimă, folosind capacitatea actuală a acestora de a sprijini, a preveni și a elimina poluarea marină, inclusiv pe cea cauzată de instalațiile offshore de petrol și gaze, precum și în vederea dezvoltării unui spațiu maritim european fără frontiere (amendamentul 29). Obiectivele constituie responsabilitățile principale ale agenției și trebuie să fie realizate în mod prioritar (amendamentul 30).

Consiliul salută descrierea clară a obiectivelor agenției propuse de Parlament și stabilirea de priorități în rândul atribuțiilor. În esență, ambele amendamente merg în aceeași direcție ca abordarea generală a Consiliului. În plus, pentru Consiliu sunt evidente motivele pentru care este util ca facilitarea instituirii spațiului european al transportului maritim fără frontiere să devină un obiectiv global al activităților agenției, atunci când este cazul.

Cu toate acestea, Consiliul nu este dispus să accepte extinderea atribuțiilor agenției astfel încât acestea să includă prevenirea poluării provocate de instalațiile offshore de petrol și gaze [a se vedea punctul 2(ii) litera (c) de mai jos] și, prin urmare, acea parte din amendamentul Parlamentului nu este inclusă în poziția Consiliului. Mai mult, o stabilire mai clară a priorităților în ceea ce privește atribuțiile este importantă pentru Consiliu și, prin urmare, poziția acestuia face o distincție între atribuțiile principale și cele auxiliare.

(ii) *Atribuțiile agenției*

Parlamentul a propus o serie de atribuții noi pentru agenție, cea mai importantă dintre acestea referindu-se la formarea navigatorilor, combaterea „traficului ilegal" și a actelor de piraterie, precum și a poluării provocate de instalațiile offshore de petrol și gaze.

(a) Formarea navigatorilor

Propunerea inițială a Comisiei nu prevedea atribuții specifice ale EMSA cu privire la formarea navigatorilor. În abordarea sa generală, Consiliul nu a modificat propunerea Comisiei în acest sens.

În schimb, Parlamentul a propus mai multe amendamente cu scopul de a implica agenția în formarea navigatorilor:

— Agenția ar trebui să asiste Comisia în elaborarea și implementarea unei politici de creștere a calității formării navigatorilor europeni și în promovarea carierelor în domeniul maritim (amendamentul 35).

— Agenția ar trebui să conlucreze cu statele membre pentru colectarea și analizarea datelor cu privire la calificările și la încadrarea în muncă a navigatorilor, cu scopul de a împărtăși cele mai bune practici în materie de formare a navigatorilor la nivel european (amendamentul 41), pentru coordonarea programelor instituțiilor de formare pentru a asigura coerența acestora (amendamentul 42) și pentru facilitarea dezvoltării unor schimburi de tip Erasmus între instituțiile de formare în domeniul maritim (amendamentul 43).

— Ar trebui să se introducă un considerent corespunzător care să acopere atribuțiile de mai sus (amendamentul 20).

Consiliul poate fi de acord cu Parlamentul în ceea ce privește faptul că EMSA ar putea juca un rol în chestiuni legate de formarea navigatorilor, dar acest lucru nu ar trebui să constituie una dintre atribuțiile sale de bază, cu excepția statisticilor, și ar trebui să se respecte pe deplin responsabilitatea statelor membre privind conținutul și organizarea formării profesionale (articolul 166 din TFUE). Acest lucru se reflectă în poziția Consiliului astfel:

— Ca atribuție principală, agenția trebuie să faciliteze cooperarea între statele membre și Comisie în ceea ce privește colectarea și analiza datelor privind navigatorii furnizate și utilizate în conformitate cu Directiva 2008/106/CE privind nivelul minim de formare a navigatorilor ([1]) [articolul 2 alineatul (4) litera (e)].

— Ca atribuție auxiliară, agenția trebuie, după caz, să asiste Comisia și statele membre prin facilitarea schimbului voluntar de bune practici în materie de formare profesională și educație în domeniul maritim în Uniune și prin furnizarea de informații privind programele de schimb ale Uniunii relevante pentru formarea profesională în domeniul maritim, cu respectarea deplină a articolului 166 din TFUE [articolul 2a alineatul (3) litera (c)]. Această dispoziție este explicată mai detaliat în considerentul 31.

(b) Pirateria

Ca și în cazul formării navigatorilor, Comisia nu a prevăzut niciun rol pentru EMSA cu privire la combaterea pirateriei sau a altor acte ilegale în legătură cu transportul maritim. În abordarea sa generală, Consiliul nu a modificat propunerea Comisiei în acest sens.

În schimb, în opinia Parlamentului, combaterea pirateriei și „traficul ilegal" ar trebui să constituie o atribuție principală a agenției. În acest sens, Parlamentul a introdus trei amendamente:

— Monitorizarea și colectarea de date de către agenție ar trebui să cuprindă și colectarea de informații de bază, de exemplu cu privire la piraterie (amendamentul 21);

— Agenția ar trebui să transmită operației Atalanta a forței navale a UE informații detaliate cu privire la poziția navelor aflate sub pavilionul UE care tranzitează anumite zone periculoase (amendamentul 22);

— Agenția ar trebui să sprijine acțiunile întreprinse de către Comisie și statele membre pentru a combate traficul ilegal și actele de piraterie (amendamentul 45).

Consiliul este pe deplin conștient de amenințarea tot mai mare pe care o constituie actele de piraterie și alte acte ilicite îndreptate împotriva transportului maritim, iar agenția are la dispoziție anumite date care ar putea fi utile în acest sens. Poziția Consiliului reflectă acest lucru prin includerea, printre atribuțiile principale ale agenției, a furnizării de date relevante privind poziționarea navelor și observarea Pământului către autoritățile naționale competente și organismele relevante ale Uniunii, pentru a facilita adoptarea de măsuri împotriva amenințărilor legate de piraterie și de actele ilegale intenționate. Ar trebui remarcat faptul că datele ar trebui să fie furnizate numai la cerere și fără a aduce atingere legislației naționale și a Uniunii, cu respectarea normelor aplicabile privind protecția datelor și în concordanță cu procedurile administrative care urmează să fie stabilite de consiliul de administrație al agenției sau,de grupul de coordonare la nivel înalt al acesteia, instituit în conformitate cu Directiva 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime, după caz ([2]) [articolul 2 alineatul (4) litera (b)]. Furnizarea de date pentru identificarea și urmărirea navelor la mare distanță este supusă aprobării statului de pavilion în cauză[ultima teză de la articolul 2 alineatul (4) litera (b)]. Consiliul consideră că este deosebit de important să se folosească termenul de „acte ilegale intenționate", care este consacrat și bine definit în dreptul Uniuni și în cel internațional. În plus, poziția Consiliului face referire în mod special la protecția datelor și, prin urmare, introduce unele modificări la articolul 4 privind tratarea și prelucrarea în siguranță a informațiilor confidențiale, la care nici Comisia, nici Parlamentul European nu au făcut nicio referire.

În cele din urmă, considerentul 32 conține elemente suplimentare pentru interpretarea dispozițiilor de mai sus.

([1]) JO L 323, 3.12.2008, p. 33.
([2]) JO L 208, 5.8.2002, p. 10.

(c) Poluarea provocată de instalațiile offshore de petrol și gaze

Propunerea inițială a Comisiei îi acorda EMSA un rol limitat în analiza siguranței instalațiilor offshore mobile de petrol și gaze. În abordarea sa generală, Consiliul a făcut din aceasta o atribuție auxiliară care constă în asistarea Comisiei în ceea ce privește examinarea cerințelor OMI și colectarea de informații de bază cu privire la potențiale amenințări la adresa transportului maritim și a mediului marin. Consiliul a indicat că EMSA nu ar trebui să desfășoare niciun fel de activități de inspecție sau activități legate în special de explorarea sau exploatarea resurselor minerale.

Pe de altă parte, Parlamentul a adoptat numeroase amendamente privind prevenirea acestui tip de poluare. Acesta a propus, în special:

— eliminarea cuvintelor „cauzate de nave" din trimiteri în propunerea de prevenire a poluării (amendamentele 29, 30, 71 și 73);

— eliminarea cuvântului „mobil" din trimiterile la analiza siguranței instalațiilor offshore de petrol și gaze (amendamentele 14 și 33);

— referirea la valoarea cunoștințelor de specialitate ale agenției în ceea ce privește elaborarea unor orientări privind autorizarea explorării și a producției de petrol și gaze (amendamentul 24);

— includerea prevenirii și a combaterii poluării marine, inclusiv cea provenită de la instalațiile offshore de petrol și gaze, printre obiectivele EMSA (amendamentul 29);

— furnizarea de asistență de către EMSA privind autorizarea explorării și a producției de petrol si gaze (amendamentul 37);

— furnizarea de asistență statelor membre de către EMSA în timpul investigațiilor privind accidentele în care sunt implicate instalații maritime din regiunile de coastă și offshore, inclusiv accidentele care afectează instalațiile de petrol și gaze (amendamentul 47);

— facilitarea de către EMSA a cooperării în evaluarea măsurilor puse în aplicare de statele membre cu privire la planurile de intervenție în caz de urgență și la capacitatea de a reacționa în caz de urgență în ceea ce privește instalațiile offshore de petrol și gaze (amendamentul 49);

— facilitarea de către EMSA a cooperării în asigurarea supravegherii independente efectuate de o autoritate terță cu privire la aspectele maritime legate de siguranță, prevenire, protecția mediului și planurile pentru situații de urgență (amendamentul 50).

În conformitate cu ceea ce a propus Comisia, Consiliul consideră că este fezabil și adecvat să i se confere EMSA un rol în ceea ce privește intervenția în situații de poluare marină provocată de instalațiile offshore. Agenția dispune de capacitățile de intervenție necesare efectuării de operațiuni de decontaminare ca urmare a mareelor negre, indiferent dacă poluarea este cauzată de o navă sau de o instalație offshore. Mai mult, aceasta dispune, de asemenea, de expertiza necesară în domeniul poluării cu alte substanțe periculoase și nocive pentru a asista statele afectate de o astfel de poluare. Cu toate acestea, Consiliul consideră că este prematur să i se confere agenției un rol sporit în prevenirea poluării provocate de instalațiile offshore de petrol și gaze. După cum s-a menționat anterior, EMSA ar trebui să își concentreze activitățile pe domeniile în care dispune de cunoștințe de specialitate și de instrumente probate și recunoscute. Prin urmare, poziția Consiliului nu include amendamentele Parlamentului pe această temă.

Cu toate acestea, unele dintre preocupările Parlamentului sunt abordate în poziția Consiliului. În special, Consiliul introduce o interpretare nouă și extinsă poluării marine, care include nu numai petrolul, ci și alte substanțe periculoase și nocive (considerentul 3). Atribuțiile principale ale agenției vor include utilizarea serviciului său CleanSeaNet pentru a monitoriza amploarea și impactul asupra mediului ale poluării marine cu petrol cauzate de instalațiile de petrol și gaze [articolul 2 alineatul (4) litera (g) și considerentul 22], ceea ce este, de asemenea, în conformitate cu amendamentele 15 și 48 ale Parlamentului. Ca atribuție auxiliară, agenția ar putea, după caz, să asiste Comisia în examinarea cerințelor OMI și în colectarea de informații de bază cu privire la potențiale amenințări la adresa transportului maritim și a mediului marin [articolul 2a alineatul (2) litera (e)].

În sfârșit, în cadrul unui raport intermediar, Comisia este invitată să analizeze posibila contribuție a agenției la punerea în aplicare a unui viitor act legislativ privind siguranța activităților offshore de prospectare, explorare și producție a petrolului și gazelor, în ceea ce privește prevenirea poluării provocate de instalațiile offshore de petrol și gaze, ținând seama de expertiza și de instrumentele probate și recunoscute ale agenției.

(d) Alte atribuții noi conferite agenției

Consiliul a luat în considerare, cu mici modificări, amendamentul 38 al Parlamentului conform căruia agenției îi revine sarcina de a furniza, la solicitarea unui stat membru, informații adecvate rezultate din inspectarea *organizațiilor recunoscute* de către EMSA, cu scopul de a susține monitorizarea organizațiilor recunoscute care îndeplinesc atribuții de certificare în numele statelor membre în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2009/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime ([1]), fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor statului de pavilion [articolul 2 alineatul (3) litera (c)]. Consiliul consideră că furnizarea unor astfel de informații de către agenție ar putea aduce valoare adăugată statului membru solicitant.

Parlamentul depus o serie de amendamente cu privire la instituirea unui *spațiu european al transportului maritim fără frontiere* și la alte aspecte în strânsă legătură, cum ar fi „e-maritime" și proiectul „Centura albastră" (amendamentele 12, 16, 17, 19, 27, 29 și 33).

Parlamentul a propus ca agenția să sprijine Comisia în elaborarea și punerea în aplicare a proiectului „Centura albastră" (amendamentele 16, 17 și 33). Consiliul inclusese deja o dispoziție similară în abordarea sa generală, dar ca atribuție auxiliară. Conceptul de „Centură albastră" este astfel inclus printre atribuțiile auxiliare la articolul 2a alineatul (3) litera (a), drept una dintre politicile și proiectele care sprijină instituirea unui spațiu european al transportului maritim fără frontiere.

Mai mult, pe lângă faptul că este inclus printre obiectivele agenției [articolul 1 alineatul (3)], spațiul european de transport maritim fără bariere este, de asemenea, menționat în poziția Consiliului, la articolul 2a alineatul (3) litera (a) și în considerentele 15, 17, 28 și 45. Drept mijloc de instituire a acestui spațiu fără bariere, Directiva 2010/65/UE a Consiliului privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre ([2]) are, în opinia Consiliului, o importanță deosebită și, prin urmare, una dintre atribuțiile principale ale agenției va fi aceea de a facilita cooperarea între statele membre și Comisie prin facilitarea transmiterii electronice a datelor prin intermediul sistemului SafeSeaNet și prin sprijinirea creării interfeței unice [articolul 2 alineatul (4) litera (i)]. Agenția va sprijini, de asemenea, statele membre în punerea în aplicare a directivei respective (considerentul 15).

Spre deosebire de propunerea Comisiei și de abordarea generală a Consiliului, Parlamentul a propus ca agenția să nu fie implicată în atribuțiile legate de *căile navigabile interioare*. Cu toate acestea, Consiliul consideră că ar putea fi util să i se confere agenției atribuții auxiliare limitate și bine definite în ceea ce privește furnizarea de informații relevante privind societățile de clasificare pentru navele de navigație interioară [articolul 2a alineatul (2) litera (f) și considerentul 25] și privind explorarea posibilității de a efectua schimburi de informații între sistemul serviciilor de informații fluviale și sistemele de informații privind transporturile maritime [articolul 2a alineatul (3) litera (b) și considerentul 26]. Prin urmare, poziția Consiliului nu include această parte a amendamentului 33 al Parlamentului.

([1]) JO L 131, 28.5.2009, p. 47.
([2]) JO L 283, 29.10.2010, p. 1.

(iii) *Structura de guvernanță a agenției*

Unul dintre obiectivele principale ale propunerii Comisiei de modificare a Regulamentului EMSA este adaptarea structurii de guvernanță a agenției.

Consiliul este în mare măsură în favoarea obiectivului propunerii Comisiei, și anume de adaptare a structurii de guvernanță în conformitate cu constatările și recomandările evaluării externe din iunie 2008. Cu toate acestea, Consiliul nu poate fi de acord cu toate aspectele propunerii Comisiei pe această temă. În plus, Parlamentul a adus numeroase amendamente.

Principalele puncte care constituie divergențe între instituții privesc procedura de luare a deciziilor pentru vizite în statele membre și inspecții în țări terțe, dispoziții referitoare la echilibrul dintre femei și bărbați, anumite dispoziții privind membrii consiliului de administrație (cu privire la conflictul de interese și durata mandatului), precum și procedura de numire a directorului executiv și durata mandatului său.

(a) Vizite și inspecții

Comisia a propus ca politica de inspecții să fie stabilită printr-un act de punere în aplicare și nu printr-o decizie a consiliului de administrație, cum este cazul în prezent. În această privință, Parlamentul a depus amendamente conform cărora politica de inspecții ar trebui stabilită printr-un act delegat (amendamentele 25, 26, 55, 81, 82 și 83).

În opinia Consiliului, niciuna dintre aceste opțiuni nu este potrivită. Sistemul actual funcționează bine și consiliul de administrație este organismul cel mai potrivit pentru a decide referitor la metodologia privind vizitele. Cu toate acestea, Consiliul a introdus o măsură de protecție suplimentară pentru situațiile în care Comisia nu este de acord cu metodologia stabilită de consiliul de administrație. În acest caz, consiliul trebuie să o reexamineze și să o adopte, eventual modificată, în a doua lectură, fie cu o majoritate de două treimi, care cuprinde și reprezentanții Comisiei, fie cu votul unanim al reprezentanților statelor membre [articolul 3 coroborat cu articolul 10 alineatul (2) litera (g) și considerentul 39].

În ceea ce privește celelalte amendamente propuse de Parlamentul European în acest context, Consiliul nu consideră că este oportun să se implice agenția în revizuirea evaluărilor de impact asupra mediului și în efectuarea de inspecții în statele membre la cererea Comisiei (amendamentul 54). În ceea ce privește amendamentul 56, Consiliul este de acord cu faptul că rentabilitatea măsurilor în vigoare constituie un aspect important al concluziilor generale ale unui ciclu de vizite sau inspecții, dar nu consideră că este necesar să se includă norme privind punerea la dispoziția publicului a rapoartelor privind vizitele, deoarece normele privind informarea publicului sunt stipulate în altă parte a regulamentului [a se vedea articolul 4 alineatul (2) din actualul Regulament].

(b) Echilibrul dintre femei și bărbați

Propunerea Comisiei nu a inclus dispoziții specifice referitoare la echilibrul dintre femei și bărbați. În abordarea sa generală, Consiliul a ținut să utilizeze un limbaj neutru din punctul de vedere al genului atunci când a făcut referire la directorul executiv (în conformitate cu actualul regulament). În schimb, Parlamentul a introdus unele amendamente, cu scopul de a se asigura o reprezentare echilibrată a genurilor în cadrul consiliului de administrație și în momentul alegerii președintelui, a vicepreședintelui și a reprezentanților din țările terțe (amendamentele 8, 88 și 90).

Consiliul este, desigur, de acord cu principiul echilibrului dintre femei și bărbați. Cu toate acestea, în practică s-ar putea dovedi a fi dificil să se asigure un echilibru perfect între femei și bărbați în cadrul consiliului de administrație, în special pentru administrațiile maritime mai mici. În ceea ce privește reprezentanții țărilor terțe, Uniunea nu poate să dicteze termenii numirii acestora.

Totuși, Consiliul a inclus o dispoziție la articolul 11alineatul (1) în sensul că atât statele membre, cât și Comisia trebuie să depună eforturi pentru reprezentare echilibrată a genurilor în cadrul consiliului de administrație. În plus, considerentul 9 conține o recomandare conform căreia importanța asigurării unei reprezentări echilibrate a genurilor ar trebui să fie pe deplin luată în considerare în momentul numirii membrilor consiliului de administrație, al alegerii președintelui și a vicepreședintelui consiliului de administrație și al numirii șefilor de departament ai agenției.

(c) dispoziții privind membrii consiliului de administrație

Comisia nu a propus norme speciale privind posibilele conflicte de interese legate de membrii consiliului de administrație și nici modificări privind actualul mandat (de cinci ani cu o singură posibilitate de reînnoire). În abordarea sa generală, Consiliul nu a propus modificări la propunerea Comisiei în acest sens.

Parlamentul a propus să se introducă o dispoziție specifică privind conflictele de interese, care să oblige membrii consiliului de administrație să semneze o declarație scrisă care să precizeze orice interes direct sau indirect susceptibil de a le afecta independența. Aceștia ar trebui, de asemenea, să se abțină de la vot în ceea ce privește chestiunile respective (amendamentul 62). De asemenea, Parlamentul a propus să se reducă durata mandatului la patru ani cu o singură posibilitate de reînnoire (amendamentul 63).

Regulamentul actual conține deja o dispoziție privind conflictele de interese în care pot fi implicați membrii consiliului care sunt desemnați în calitate de profesioniști din sectoarele în cauză [articolul 13 alineatul (4)]. Prin urmare, Consiliul consideră că este mai oportun și mai simplu să se modifice această dispoziție existentă în sensul aplicării acesteia tuturor membrilor consiliului de administrație.

În ceea ce privește mandatul membrilor consiliului de administrație, poziția Consiliului în primă lectură îl scurtează la patru ani, dar acesta poate fi reînnoit de mai multe ori, pentru a se ține seama de orice dificultăți pe care anumite administrații maritime le-ar putea întâmpina în găsirea candidaților potriviți [articolul 11 alineatul (3)].

(d) Procedura de numire a directorului executiv

În prezent, directorul executiv este numit de către consiliul de administrație, iar Comisia are dreptul de a propune candidați.

Comisia a propus să i se confere în exclusivitate dreptul de a propune candidați. Directorul executiv ar fi numit pentru cinci ani, iar mandatul acestuia ar putea fi reînnoit cu maxim trei ani. În plus, anterior numirii, candidatul selecționat ar putea primi invitația de a se adresa comisiei competente a Parlamentului și de a răspunde întrebărilor adresate de membrii acesteia.

În abordarea sa generală, Consiliul a acceptat durata propusă pentru mandat (cinci + trei ani). Cu toate acestea, Consiliul consideră că acesta ar trebui să fie reînnoit o singură dată În plus, Consiliul nu a fost de acord cu Comisia privind implicarea comisiei Parlamentului înainte de numirea candidatului selectat. În sfârșit, Consiliul ar putea accepta să i se confere Comisiei dreptul exclusiv de a propune candidați, dar a introdus o serie de garanții pentru a asigura o procedură de selecție deschisă, echitabilă și transparentă. Acestea includeau obligativitatea propunerii a cel puțin trei candidați de către Comisie [articolul 16 alineatul (1)], precum și numirea unui observator din rândul membrilor consiliului care să urmărească procedura de selecție a Comisiei [articolul 10 alineatul (2) litera (m)]. Considerentul 42 conține elemente suplimentare în vederea interpretării acestor dispoziții, inclusiv o trimitere la protecția datelor cu caracter personal.

Parlamentul a modificat propunerea Comisiei prin extinderea eventualei perioade de reînnoire la cinci ani (amendamentul 72). Mai mult, acesta a propus o mai mare implicare a comisiei din Parlament în procedura de selecție, printr-un aviz cu privire la candidatul selectat, care ar trebui să fie luat în considerare înainte de numire (amendamentul 71) și renumire (amendamentul 72).

Poziția Consiliului în primă lectură stabilește perioada posibilă de reînnoire la maxim patru ani. Aceasta conferă, de asemenea, Parlamentului dreptul de a invita candidatul selectat la un schimb de opinii. Cu toate acestea, Consiliul nu consideră că este oportună implicarea Parlamentului sau a Consiliului în procedura de selecție, care ar trebui să fie prerogativa Comisiei și a membrilor consiliului de administrație al agenției.

3. **Alte amendamente adoptate de Parlamentul European**

Poziția Consiliului în ceea ce privește alte amendamente ale Parlamentului nemenționate anterior este prezentată în cele ce urmează.

— trimiterea la incidentele care implică petrolierele „Erika" și „Prestige" (amendamentele 1 și 2): poziția Consiliului include o versiune ușor modificată al acestor amendamente în considerentele 1 și 2;

— menționarea modificărilor în ceea ce privește domeniile de competență a agenției printre recomandările evaluării externe (amendamentul 3): poziția Consiliului include acest amendament în considerentul 4;

— trimiterea la accentul pe sarcinile prioritare, constrângerile bugetare ale Uniunii și evitarea suprapunerilor atunci când se justifică sarcinile noi ale agenției (amendamentul 4): poziția Consiliului include acest amendament în considerentul 5, cu modificări minore;

— redistribuirea personalului agenției ar trebui coordonată cu agențiile din statele membre (amendamentul 5), iar noile atribuții ale agenției necesită o creștere a resurselor sale (amendamentul 7): poziția Consiliului nu include aceste două amendamente;

— anumite atribuții pot fi îndeplinite mai eficient la nivel european (amendamentul 6): poziția Consiliului include acest amendament în considerentul 7, cu modificări minore;

— agenția ar trebui să promoveze politica Uniunii în domeniul siguranței maritime prin intermediul cooperării științifice și tehnice cu țările terțe (amendamentul 9): poziția Consiliului include acest amendament în considerentul 12, cu modificări minore;

— agenția ar trebui să ia măsuri suplimentare și rentabile pentru a susține intervențiile în situații de poluare marină, inclusiv în orice caz de poluare provocată de instalațiile offshore de petrol și gaze (amendamentul 10): fondul acestui amendament este reprodus în considerentul 21;

— atribuțiile agenției ar trebui să fie descrise în mod clar și exact și ar trebui evitată dublarea acestora (amendamentul 11): poziția Consiliului include esența acestui amendament în considerentul 6;

— trimiterea la eficiența aplicării dispozițiilor și a sancțiunilor Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare [1] (amendamentul 13): poziția Consiliului include o invitație, adresată Comisiei în considerentul 19, de a furniza informații cu privire la eficiența și consecvența cu care este asigurată respectarea directivei respective;

— ar trebui să se creeze sinergii între autorități, inclusiv între serviciile de pază de coastă, pentru a contribui la crearea unei „mări europene unice" (amendamentul 18): poziția Consiliului include o invitație, adresată Comisiei în considerentul 30, de a pregăti un studiu de fezabilitate privind intensificarea coordonării și a cooperării între diferitele funcții de pază de coastă, sub rezerva unor condiții stricte;

— agenția și Memorandumul de înțelegere de la Paris privind controlul efectuat de statul portului (MoU Paris) ar trebui să coopereze îndeaproape (amendamentul 23): poziția Consiliului cuprinde mai multe trimiteri la MoU Paris, inclusiv una privind cooperarea strânsă în vederea maximizării eficienței [considerentele 33 și 38, articolul 2 alineatul (4) litera (h) și articolul 2 alineatul (5)];

[1] JO L 255, 30.9.2005, p. 11.

— trimiterea la regulamentul financiar (amendamentul 28): poziția Consiliului include acest amendament în considerentul 46, cu modificări minore;

— acordarea de asistență tehnică pentru Comisie în ceea ce privește securitatea portuară (amendamentul 31): poziția Consiliului nu include acest amendament;

— asistarea Comisiei în actualizarea și elaborarea dispozițiilor necesare pentru a participa la activitățile anumitor organizații internaționale și regionale (amendamentul 32): poziția Consiliului nu include aceste acest amendament. În opinia Consiliului, rolul agenției în facilitarea cooperării între statele membre și Comisie în acest domeniu ar trebui să se limiteze la asistența tehnică [articolul 2 alineatul (4) litera (h) și considerentele 34 și 35];

— schimbul de informații cu Comisia cu privire la orice altă politică ce poate fi adecvată având în vedere domeniile de competență ale agenției și cunoștințele sale de specialitate (amendamentul 34): poziția Consiliului nu include aceste acest amendament. Cu toate acestea, în practică, acest aspect este prevăzut la articolul 2 alineatul (2) litera (d), dar formulat într-un mod mai exact;

— analiza proiectelor de cercetare (amendamentul 36): poziția Consiliului include esența acestui amendament [articolul 2 alineatul (2) litera (c)];

— asistarea Comisiei îndeplinirea anumitor atribuții prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 391/2009 privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor ([1]) (amendamentul 39): poziția Consiliului nu include aceste acest amendament;

— sprijinirea acțiunilor de intervenție în situații de poluare prin punerea la dispoziție a resurselor tehnice adecvate (amendamentul 40): poziția Consiliului include esența acest amendament, dar formularea este mai precisă [articolul 2 alineatul (3) litera (d)];

— punerea la dispoziție a cunoștințelor tehnice de specialitate în domeniul construcțiilor navale sau orice altă activitate relevantă legată de traficul maritim, pentru a extinde gradul de utilizare a unor tehnologii nepoluante și pentru a asigura un nivel ridicat de siguranță (amendamentul 44): poziția Consiliului nu include acest amendament ca atare, dar considerentul 24 conține o trimitere la un transport maritim mai ecologic în general;

— elaborarea și implementarea unei politici macroregionale a Uniunii (amendamentul 46): poziția Consiliului nu include acest amendament;

— oferirea posibilității de a evalua rentabilitatea măsurilor existente Comisiei și statelor membre, prin furnizarea de statistici, informații și date (amendamentul 51): poziția Consiliului include acest amendament la articolul 2 alineatul (4) litera (d);

— sinteza anuală a „incidentelor maritime” (amendamentul 91): esența acestui amendament este inclusă în poziția Consiliului [articolul 2 alineatul (4) litera (c) privind investigarea accidentelor și incidentelor maritime);

— asistența tehnică pentru țările partenere la politica europeană de vecinătate, dacă și astfel cum este aplicabilă (amendamentul 53): poziția Consiliului nu include acest amendament, dar modul de redactare a articolului 2 alineatul (5) este foarte similar cu ceea ce a fost propus de Parlament;

— condiții suplimentare pentru crearea de centre regionale (amendamentul 57): poziția Consiliului include acest amendament, cu modificări minore [articolul 5 alineatul (3)];

([1]) JO L 131, 28.5.2009, p. 11.

— mai multe amendamente adaptează procedurile bugetare la modificările actelor juridice pertinente (amendamentele 58, 60 și 68, prima parte. amendamentele 70, 74, 75 și 76): poziția Consiliului include toate aceste amendamente;

— luarea în considerare a avizului Parlamentului în adoptarea de către consiliul de administrație al agenției a strategiei multianuale (amendamentul 59), consultarea comisiei competente din cadrul Parlamentului în momentul pregătirii de către directorul executiv a strategiei multianuale (amendamentul 66) și a planului multianual privind politica de personal (amendamentul 67), precum și schimbul de opinii cu comisia competentă din cadrul Parlamentului privind programul de lucru anual (amendamentul 68, partea a doua): poziția Consiliului nu include aceste amendamente, dar face trimiteri specifice la luarea în considerare a avizului scris al Comisiei [articolul 10 alineatul (2) litera (ca)] sau la consultarea Comisiei cu privire la aceste documente [articolul 15 alineatul (2) literele (a) și (aa)]. Mai mult, directorul executiv trebuie să raporteze Parlamentului European și Consiliului, în special cu privire la stadiul pregătirilor privind strategia multianuală și programul de lucru anual [articolul 15 alineatul (3)];

— menționarea experienței și a cunoștințelor în domeniu necesare pentru membrii consiliului de administrație (amendamentul 61): poziția Consiliului nu include acest amendament, dar simplifică textul făcând o trimitere generală la experiență și cunoștințe în domeniile menționate la articolul 1, de exemplu enumerând obiectivele agenției;

— dispozițiile privind numărul de voturi care îi revin Comisiei în cadrul consiliului de administrație (amendamentele 64 și 65): poziția Consiliului nu include aceste amendamente;

— elementele care trebuie incluse în evaluarea externă a agenției (amendamentele 77 și 78): poziția Consiliului include aceste amendamente, cu modificări minore (articolul 22);

— studiul de fezabilitate privind un sistem de coordonare a serviciilor naționale de pază de coastă (amendamentul 79): poziția Consiliului nu include acest amendament în partea dispozitivă, dar considerentul 30 conține o trimitere la un asemenea studiu de fezabilitate;

— raportul de evaluare privind creșterea eficienței realizată printr-o integrare mai bună a EMSA și a MoU Paris și privind eficiența punerii în aplicare a Directivei 2005/35 (CE) de către statele membre (amendamentul 80): poziția Consiliului nu include aceste acest amendament în partea dispozitivă. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat anterior, aceasta conține mai multe trimiteri la MoU Paris [considerentele 33 și 38, articolul 2 alineatul (4) litera (h) și articolul 2 alineatul (5)], iar în considerentul 19 se face trimitere la un raport al Comisiei privind punerea în aplicare a Directivei 2005/35/CE.

III. **CONCLUZIE**

Pentru adoptarea poziției sale la prima lectură, Consiliul a ținut seama pe deplin de propunerea Comisiei și de poziția în primă lectură a Parlamentului European. În ceea ce privește amendamentele propuse de Parlamentul European, Consiliul remarcă faptul că un număr semnificativ dintre acestea au fost deja incluse în poziția sa la prima lectură – integral, parțial sau în principiu.